

Arrest

nr. 103 130 van 21 mei 2013
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

ten kantore van X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 1 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 16 november 2010 het Rijk binnen en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 20 december 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalese staatsburger uit Beni, (Myagdi district, Nepal). U bent een hindoe. In 2057 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2000-2001 volgens de Gregoriaanse kalender) kende u problemen met de Maobadi. Aangezien u uit een koningsgezinde familie komt en school liep, probeerden de Maobadi u in te lijven. Om dit te vermijden stuurde uw familie u in 2057 (2000-2001) van uw geboortedorp Dharapani (Myagdi district) naar Beni. Tijdens een aanval van Maobadi op de stad op 8.12.2060 (21 maart 2004) werd u, tevergeefs, door Maobadi gezocht. Na de aanval kende u in Beni geen problemen meer in Beni. In 2064 (2007-2008) keerde u terug naar uw geboortedorp. In 2065 (2008-2009) werd u voorzitter van een jeugdclub, genaamd Himal Shregansil Youth Club die zich voornamelijk op sport en sociaal werk toespitste. U gaf er ook sportlessen. Op 12.3.2067 (26 juni 2010) werd Kashinath Kiwari, de nationale voorzitter van "Bishwa Hindu Yuba Sangh" (World Youth Hindu Organisation), een hindoegezinde organisatie die eveneens in Pokhara en Kathmandu opereerde, door onbekenden vermoord. Later werd een minister die tevens Maobadi is voor deze feiten gearresteerd en opgesloten. Aangezien u in uw geboortedorp gekend was als een voorstander van de terugkeer van het hindoerijk in Nepal werd u op 13.3.2067 (27 juni 2010) door uw dorpsgenoten het voorzitterschap, voor het Myagdi district, aangeboden van deze organisatie. Uw dorpsgenoten hadden in het geheim deze lokale afdeling van de organisatie opgericht. U stemde ermee in voorzitter te worden. Als gevolg van de grote tegenwerking van de Maobadi, die tijdens de People's War erin slaagden het hindoerijk in Nepal te verbannen, voerde u het programma van uw organisatie uitsluitend ondergronds uit. In de laatste week van de derde maand in 2067 (juli 2010) werd u door de Youth Force (een zusterorganisatie van de The Communist Party of Nepal Unified Marxist–Leninist, CPN-UML) meegenomen naar hun kantoor. Ze stelden uw pro-hindoeïstische ingesteldheid niet op prijs en ze eisten van u om niet langer deel te nemen aan de verjaardags-festiviteiten van de koning. Na deze bedreigingen werd u opgebeld door de YCL die u vroegen naar hun kantoor te komen. U bent echter niet gegaan. Enkele dagen later werd u door enkele YCL-leden in Beni alsnog meegenomen naar hun kantoor. Ze stelden op de hoogte te zijn van uw ondergrondse organisatie en eisten van u een schriftelijke belofte waarin u stelde dat u geen religieuze praktijken meer zou uitvoeren noch de koning zou steunen. U tekende het document. In de 5de maand van 2067 (augustus 2010), tijdens de festiviteiten rond Lord Kishna in uw geboortedorp, trof u YCL-leden aan die koeien aan het slachten waren als provocatie tegen de hindoeïstische festiviteiten. Hierop ontstond een gevecht tussen de YCL-leden en de hindoes die de festiviteiten bijwoonden. U raakte eveneens verwikkeld in dit gevecht. Hoewel de politie verwittigd werd, kwam deze pas de volgende dag ter plaatse. U vertelde aan de politie over de slachtpartijen van de koeien door de YCL-leden en stelde dat u enkel wenst dat uw hindoe-geloof gerespecteerd zou worden. De politie beloofde deze zaak te onderzoeken. Na dit incident ondervond u opnieuw, ditmaal tijdens een festival voor vrouwen, problemen met de YCL die hindoe- en konings-gerelateerde festiviteiten tegenwerkten. Op het einde van de vijfde maand in 2067 (augustus 2010) toen u bij uw ouders thuis verbleef, klopte iemand aan de deur. Toen u buiten een kijkje ging nemen, trof u zes à zeven mannen aan wiens gezichten bedekt waren met een sjaal. U werd door de mannen geboeid en mee het bos in gesleurd. Aangezien u zeer bedreven bent in karate kon u uw belagers overmeesteren. U vluchtte naar uw vriend Deepak die in Dharbang woonde. Deepak was tevens comité-lid van uw organisatie in Myagdi en adviseerde u om naar Pokhara te gaan, waar hij voor u een ontmoeting regelde met de organisatieleden van de Biswa Hindu Yuba Sangh van Pokhara. Vervolgens werd u in contact gebracht met Siva Kic, de voorzitter van een hindoe-organisatie in Pokhara. Siva was reeds op de hoogte van uw problemen en beloofde u te helpen om naar het buitenland te reizen. Op 12.6.2067 (28 september 2010) trok u naar Delhi (India) vanwaar u op 16 november 2010 met een (ver)vals(t) Indiaas paspoort in het bijzijn van een smokkelaar naar België vloog. Op 16 november 2010 kwam u aan in België. Diezelfde dag diende u er uw asielaanvraag in. Na uw vertrek uit Nepal is YCL nog twee keer bij uw familie langs geweest op zoek naar u. Tevens maakte YCL een dreigbrief over. Ze nemen het u nog steeds kwalijk dat u voor de monarchie en hindoe-staat in Nepal ijvert.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Nepalese Citizenship Card; een dreigbrief van de Young Communist League dd. 28.4.2068 (13 augustus 2011), waarin u beticht wordt van tegenwerking van de YCL; en tal van attesten waaruit blijkt dat u bedreven bent in karate en taekwondo.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, wordt vastgesteld dat u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekend worden. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten

de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een (ver)vals(t) blauw Indisch paspoort op naam van Suresh Sarma van Delhi naar Brussel gereisd te zijn (CGVS, p.8). U wist echter niet waar en wanneer u volgens dit paspoort geboren was (CGVS, p.8). U wist evenmin welk adres u volgens dat paspoort had (CGVS, p.8). U kon evenmin enige duidelijke informatie verschaffen over het visum aanwezig in het paspoort. Gevraagd naar het soort visum en de geldigheidsduur ervan, bleef u tevens het antwoord schuldig (CGVS, p.8). De smokkelaar zou u enkel ingelicht hebben dat het een Schengen-visum betrof (CGVS, p.8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Gelet op dit grote risico dat u zowel in Delhi als in Brussel zou gelopen hebben kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details zou kunnen verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten. Aan uw verklaring dat u slechts één maal in de luchthaven van Delhi uw identiteitsdocumenten persoonlijk ter controle toonde en dat vervolgens de smokkelaar uw paspoort voor u toonde tijdens de (identiteits)controles in Delhi en Brussel kan bovendien geen enkel geloof worden gehecht (CGVS, p.8-9). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat op de betreffende luchthavens het paspoort van elke reiziger, zonder uitzondering, strikt persoonlijk en individueel gecontroleerd wordt. Het is dan ook uitgesloten dat iemand anders uw paspoort zou voorleggen aan de douanebeambte. Bovenstaande vaststellingen, mede gelet op het feit dat u geen enkel begin van bewijs kon voorleggen ter staving van uw reisweg (zoals vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers; CGVS, p.9), ondermijnen op ernstige wijze de waarachtigheid uw vluchtrelaas.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door enkele frappante verklaringen van u omtrent het hindoeïsme en de geloofsbelijdenis in Nepal. Zo stelde u, als voorzitter van een organisatie die ijvert voor een Hindoe-staat, verkeerdelijk dat het bij wet verboden is om uw geloof vrij te belijden in Nepal (CGVS, p.16). Verder beweerde u dat er geen wet is tegen het doden van koeien (CGVS, p.16). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Nepal een seculiere staat is, waarbij de vrijheid van godsdienst gerespecteerd wordt. Het hindoeïsme wordt door 80% van de Nepalese bevolking belijdd. In die mate zelfs dat religieuze minderheden klagen over een overheersing van Hindoes in politieke en administratieve functies. Nadat de Maoïsten in 2008 de parlementsverkiezingen wonnen en de republiek in het leven werd geroepen, woonde de nieuw aangestelde president zelfs Hindoe-ceremonies bij die eerder door de koning werden bijgewoond. In tegenstelling tot uw bewering dat er geen wet is tegen het doden van koeien, blijkt bovendien uit informatie dat er voor het slachten van een koe een gevangenisstraf van 12 jaar is voorzien.

Betreffende uw verklaringen geïnviseerd te zijn door de YCL als gevolg van uw royalistische sympathieën, moet vooreerst opgemerkt worden dat u stelde de RPP te steunen omdat deze partij voorstander is van de koning. U bent op de hoogte van het feit dat de RPP gesplitst is, maar gevraagd naar welke RPP u na die splitsing dan steunde, bleef u het antwoord schuldig. U bleef enkel de RPP noemen en kon de voorzitter van deze partij niet noemen (CGVS, p.5). Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat er volgens de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet enkel besloten worden dat er nauwelijks geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden profiel de districtsvoorzitter van een Hindoe-organisatie en een aanhanger van de monarchie te zijn, er dient tevens vastgesteld te worden dat in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal (supra) geenszins kan besloten worden dat - indien er geloof kon gehecht worden aan uw verklaring (quod non) - u bij een terugkeer naar Nepal als gevolg van uw godsdienst en politieke overtuiging een vervolging riskeert in Vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie in de positieve zin niet wijzigen. Uw identiteit en sportactiviteiten staan immers niet ter discussie. Een driegrief is geenszins een objectieve bron.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de rechtspleging

Verzoeker diende tegen de beslissing van 20 december 2012 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 januari 2013 twee verzoekschriften in, respectievelijk ingediend door advocaat S. Van Rossem en gekend bij de Raad onder dossiernummer 117 736 en ingediend door advocaat W. Vandevoorde en gekend bij de Raad onder dossiernummer 119 523.

Gezien deze verzoekschriften zich allebei richten tegen dezelfde beslissing van de commissaris-generaal is het in het belang van een goede rechtsbedeling, aangewezen beide wegens verknochtheid samen te behandelen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker roept in zijn verzoekschrift van 21 januari 2013, ingediend door advocaat S. Van Rossem en gekend bij de Raad onder rolnummer 117 736 de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het *“redelijkheidsbeginsel”*, het *“zorgvuldigheidsbeginsel”* en de *“motiveringsplicht”*.

3.2. Verzoeker roept in zijn verzoekschrift van 21 januari 2013, ingediend door advocaat W. Vandevoorde en gekend bij de Raad onder rolnummer 119 523 de schending in van artikel 48/3 vreemdelingenwet, artikel 48/4 vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM alsook de *“gezamenlijke schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”*.

3.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de verzoekschriften blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerdde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn

aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

4.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.4. Verzoeker verklaart Nepal te zijn ontvlucht omdat hij er problemen ondervond met de Maobadi omwille van zijn pro-hindoeïstische ingesteldheid en omdat hij voorzitter was van de "Bishwa Hindu Yuba Sangh" (World Youth Hindu Organisation). De Youth Force partij zou verzoeker onder druk hebben gezet een schriftelijke belofte te ondertekenen dat hij geen religieuze praktijken meer zou uitvoeren noch de koning zou steunen, verzoeker zou betrokken zijn geraakt in een gevecht met YCL-leden in augustus 2010 en verzoeker zou tevens in augustus 2010 zijn aangevallen door zes à zeven mannen die hem geboeid meenamen naar een bos. Verzoeker kon dankzij zijn karate kennis ontsnappen en vluchtte naar Europa.

4.5. De commissaris-generaal wees er in de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers kennis over het hindoeïsme en de geloofsbelijdenis in Nepal niet te rijmen valt met verzoekers voorgehouden voorzitterschap van een organisatie die ijvert voor een Hindoe-staat. Zo gaf verzoeker aan dat het in Nepal wettelijk verboden is om de hindoe-religie te praktiseren en dat "*Zoals YCL of Youth Force lieten ze mensen niet in het openbaar hun religie uitoefenen. Als we tot onze goden bidden vermoordden ze koeien om ons tegen te werken en er is geen wet om dat te voorkomen in Nepal*" (gehoor CGVS p.16). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter dat Nepal een seculiere staat is, waarbij de vrijheid van godsdienst gerespecteerd wordt. Het hindoeïsme wordt door 80% van de Nepalese bevolking belijdd. In die mate zelfs dat religieuze minderheden klagen over een overheersing van Hindoes in politieke en administratieve functies. Nadat de Maoïsten in 2008 de parlementsverkiezingen wonnen en de republiek in het leven werd geroepen, woonde de nieuw aangestelde president zelfs Hindoe-ceremonies bij die eerder door de koning werden bijgewoond.

Verzoeker kan geenszins gevolgd worden waar hij in het verzoekschrift ingediend door advocaat Van Rossem meent dat het van een actief lokaal leider van de hindoegemeenschap "*onredelijk is om van verzoeker te verwachten*" dat hij bekend is met de gevangenisstraf van 12 jaar voor het afslachten van een koe, te meer nu dit een van de problemen is die verzoeker aanhaalt. Nog minder kan ingezien worden dat "*men mag verwachten van de lokale autoriteiten dat zij kordater zouden opgetreden hebben, en verzoeker ingelicht zouden hebben over het strafrechtelijke karakter van het incident*" nu dit een loutere bewering is en kan verwacht worden dat de politie wel optreedt bij dergelijk religieus misdrijf. Overigens is niet ernstig te beweren dat voor de op het CGVS gestelde vragen juridische kennis noodzakelijk is nu kan verwacht worden dat de hele geloofsgemeenschap bekend is met de geloofsvoorschriften en met de ongenaakbaarheid van de koeien, en zeker verzoeker indien hij werkelijk voorzitter zou zijn geweest van de "Bishwa Hindu Yuba Sangh" (World Youth Hindu Organisation).

Het is dan ook geheel irrelevant dat, zoals verzoeker aangeeft in zijn verzoekschrift ingediend door advocaat Vandevoorde, in zijn regio van herkomst de hindoes niet de meerderheid vormen. De Raad

ziet de relevantie niet in van verzoekers verweer dat hij geleden zou hebben onder een relatie met een vrouw uit een andere kaste of omwille van de *“druk van emotionele en andere omstandigheden”* (zie verzoekschrift ingediend door advocaat Vandevoorde).

Verzoeker mist niet enkel basiskennis over het hindoeïsme in Nepal in het algemeen, maar ook over de organisatie *“Bishwa Hindu Yuba Sangh”* in het bijzonder. Verzoeker legde uiterst verwarrende verklaringen af aangaande de structuur van de organisatie en sprak zichzelf tegen over het bestaan van andere comités (zie gehoor p.14-15: *“Er waren geen andere comités zoals wij”* Vraag: *“U vertelde mij dat deze organisatie ook in Pokhara en KTM is, overal heeft uw organisatie vertakkingen in Nepal zei u zojuist?”* Antwoord: *“Ja”* Vraag: *“Dus er waren ook comités?”* Antwoord: *“Ik weet het niet. Ik had dit soort van contacten niet, dus misschien waren de adviseurs wel op de hoogte van andere comités.”*) Dergelijke onwetendheid kan in hoofde van de voorgehouden voorzitter van de organisatie niet worden aangenomen. Bovendien laat verzoeker na deze publieke functie te objectiveren wat bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden voorzitterschap en de daaruit voortvloeiende problemen.

4.6. Verzoeker meent dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing voorhoudt, zijn reisweg wel degelijk geloofwaardig is, dat het niet is *“omdat de mogelijkheid bestaat om gecontroleerd te worden, dat dit ook gebeurd is!”* en dat de reisweg van verzoeker de beslissing van het CGVS niet mag beïnvloeden want *“Ze heeft immers niets te maken met het asielrelaas van verzoeker en zijn gegronde vrees voor vervolging in Nepal”* (verzoekschrift Van Rossem).

Verzoeker gaat niet in op de argumenten van de bestreden beslissing die grondslag vinden in het administratief dossier en de toegevoegde objectieve informatie en die de Raad pertinent acht. Hij legt geen reisdocumenten of reisbescheiden neer waaruit zijn vliegreis naar Europa kan blijken. Verzoekers bewering dat hij alleen de smokkelaar moest volgen en deze aan verzoeker zou gezegd hebben *“dat hij voor alles ging regelen”* (zie gehoor CGVS, p.9), is onvoldoende om een illegale reisweg aannemelijk te maken. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingediend door advocaat Van Rossem de *“controle-procedure voor Indira Gandhi International airport”*, zoals beschreven in de door de commissaris-generaal aan het administratief dossier toegevoegde informatie, tracht onderuit te halen, beperkt hij zich tot het aanvoeren van een aantal insinuaties en blote beweringen zoals *“Alhoewel er in de wachtende rij controles worden uitgevoerd, kan er niet gegarandeerd worden dat verzoeker gecontroleerd werd.”* Dit maakt geenszins een dienstig verweer uit.

Verzoeker was voorts onbekend met het vals paspoort (identiteit, verblijfplaats, visum, zie gehoor CGVS p.8-9). Verzoeker laat enkel gelden dat *“De agent zei niets hij zei enkel hoe ik de handtekening moest doen en uit nieuwsgierigheid had ik naar PP gekeken maar ik heb niets onthouden wat er in stond en er was ook niet genoeg tijd daarvoor”* (gehoor CGVS p.8). Verzoekers onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben.

Verzoekers stelling in het verzoekschrift ingediend door advocaat Vandevoorde dat de *“de reisweg slechts van ondergeschikt belang is bij de beoordeling van het asielrelaas, en dat voornamelijk de problemen welke aan de basis liggen van zijn vlucht uit zijn land van oorsprong dienen te worden beoordeeld”* kan geen afbreuk doen aan zijn medewerkingsplicht om oprecht en correct alle nuttige en noodzakelijke elementen aan te brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid. Verzoeker toont niet aan wanneer hij zijn land heeft verlaten en of hij in 2010 nog in Nepal was.

4.7. Tenslotte en daargelaten de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, kan gesteld worden dat uit algemene informatie blijkt (zie ook informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat (ex-) royalisten momenteel niet vervolgd worden in Nepal op welk niveau ook. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden niet te na gesproken, werden er ook voor 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Hieraan kan volledigheidshalve nog worden toegevoegd dat algemene schermutselingen tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen in Nepal geregeld voorkomen, maar dat dergelijke incidentele gebeurtenissen op zich niet getuigen van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken; verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermogt de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te weerleggen. Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke en beperkt zich in zijn verzoekschrift ingediend door advocaat Van Rossem tot zich niet akkoord verklaren met en tegenspreken van de informatie en het opwerpen van een aantal blote *post-factum* verklaringen zoals *"De Maoïsten zijn nu volop aan de macht in het gebied waar hij vandaan komt. De Maoïsten in de dorpen hebben het in feite nu nog meer voor het zeggen en de burgers worden nog steeds onder druk gezet, geld afgeperst en bedreigd."*

Het volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verder dient de actuele situatie in het land van herkomst slechts nader te worden onderzocht indien verzoekers relaas voldoende geloofwaardig overkomt, hetgeen niet het geval is (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.654; RvS 12 oktober 2004, nr. 135.927; RvS 29 september 2004, nr. 135.540; RvS 1 juli 2004, nr. 133.438; RvS 20 februari 2004, nr. 128.406).

4.8. Verzoeker toont ook niet aan dat indien hij in Nepal het slachtoffer was van een aanval en bedreiging door YCL, hij hiervoor geen beroep kon doen op de bescherming van de Nepalese autoriteiten. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Daarenboven kan geen enkele overheid absolute bescherming garanderen en is bescherming evenmin een resultaatsverbintenis, wat overigens wordt bevestigd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet, waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden vereist.

In casu kan geenszins gesteld worden dat de Nepalese autoriteiten onwillig of onkundig waren om verzoeker bescherming te bieden.

Verzoeker verklaarde dat na het gevecht tussen de YCL-leden en de hindoes tijdens de festiviteiten rond Lord Kishna in augustus 2010 de politie verwittigd werd, deze de volgende dag ter plaatse kwam en beloofde de zaak te onderzoeken. Er zijn geen elementen waaruit blijkt dat de Nepalese autoriteiten hieraan geen gevolg zouden geven. Bovendien liet verzoeker na de politie in te lichten over het incident in augustus 2010 waarbij hij door zes à zeven personen werd geboeid en het bos in gesleurd, in zoverre al waarachtig, *quod non*. Verzoeker meldde dit naar eigen zeggen niet omdat de politie bij het eerste incident niets deed en zelfs bij grotere incidenten niet optreedt (gehoor CGVS, p. 21). Dit is andermaal een blote bewering en eigen veronderstelling van verzoeker. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van problemen, kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Hierbij voegt zich nog het feit dat verzoeker zelf verklaarde dat na de moord op K.K., de nationale voorzitter van *"Bishwa Hindu Yuba Sangh"* (World Youth Hindu Organisation), een minister die tevens Maobadi was voor de feiten werd gearresteerd en opgesloten. Hieruit blijkt niet enkel een efficiënt politieoptreden (zie gehoor CGVS p.15) maar ook de gevoeligheid inzake godsdienstaangelegenheden.

De internetartikels, door verzoeker aan zijn verzoekschrift ingediend door advocaat Van Rossem gevoegd, met name *"The second most corrupt country in South Asia: TI"* uit de Himalayan Times, *"Real Nepal – Corruption in Nepal"*, *"Problems of Corruption and Control Mechanism in Nepal"* en het *"Annual Report 2012"* van Amnesty International volstaan evenmin om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de nationale autoriteiten. Voorts is verzoekers verwijzing naar *"Torture and other ill-treatment in police custody remains wide-spread"*, m.a.w. *"foltering en andere mishandelingen in politie detentie blijven wijdverspreid"* irrelevant nu verzoeker niet vreest aangehouden te worden noch problemen heeft met de politie.

Aldus maakt verzoeker hoe dan ook *in concreto* niet aannemelijk in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

De dreigbrief van de Young Communist League van 13 augustus 2011, kan verzoekers ongeloofwaardigheid niet herstellen. Documenten dienen ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

4.9. De overige door verzoeker aangebrachte documenten kunnen bovenstaande appreciatie evenmin ombuigen. Verzoekers citizenship card en talrijke attesten waaruit blijkt dat verzoeker bedreven is in karate en taekwondo, bevestigen zijn identiteit en sportactiviteiten die niet ter discussie staan. De Raad stelt enkel vast dat verzoeker enerzijds stelt in een afgelegen dorp te wonen en er problemen te hebben die noodzaken te vluchten en anderzijds getuigschriften neerlegt over een doorgedreven sportopleiding in Kathmandu. Verzoekers asielrelaas komt verzonnen voor.

4.10. Voorts beperkt verzoeker zich in de verzoekschriften louter tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande. Verzoeker maakt allerminst aannemelijk Nepal te zijn ontvlucht omdat hij er problemen ondervond met de YCL omwille van zijn pro-hindoeïstische ingesteldheid en diende te vluchten naar Europa.

4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Daarnaast stelt verzoeker in het verzoekschrift ingediend door advocaat Van Rossem dat de materiële motiveringsplicht is geschonden, gezien het CGVS hem het subsidiaire beschermingsstatuut weigert zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn individuele redenen na te gaan. Uit de motivering zou niet blijken dat artikel 48/4, § 2, a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn. Indien hij dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert, wat in strijd is met artikel 3 EVRM. Verzoeker is wel degelijk afkomstig uit Nepal en kent problemen en kan niet terugkeren.

Verzoeker stelt tevens in het verzoekschrift ingediend door advocaat Vandevoorde dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Nepal trieste realiteit zijn, en de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitwijken naar een andere regio binnen Nepal is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Ter illustratie citeert verzoeker bepaalde passages uit een rapport van *Amnesty International*. Door afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker wordt hij *de facto* gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Nepal. Hierdoor wordt volgens verzoeker artikel 3 EVRM geschonden.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoekers beweringen berusten op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Bovendien wijst de Raad er op dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Immers de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Immers aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

5.3. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algemene situatie, werkt hij dit middel niet uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, valt onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

5.4. Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken; verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te weerleggen. De Raad stelt in deze vast dat de geciteerde passages uit het rapport van *Amnesty International* niets wijzigen aan de bij het administratieve dossier toegevoegde informatie. Wat het reisadvies betreft van de FOD Buitenlandse

Zaken kan worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Nepal willen reizen en niet slaat op Nepalese staatsburgers. Volgens de disclaimer wordt het reisadvies opgevat *“als één van de informatiebronnen die de Belgische reizigers kunnen raadplegen om een beslissing te nemen aangaande hun reisplannen en is dus een vrijblijvende raadpleging, gepubliceerd als een dienstverlening aan de reizigers, aan wie het vrij staat om het al dan niet op te volgen”*.

5.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Verzoeker vroeg tevens de beslissing te vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK